

СЕВЕРНО

Независим информационен вестник

Абонамент 20 л. за 6 месеци

ОГЛЕДАЛИЯ: търгов. реклами по 60 ст. кв см.; държавни общински по 1 лев из дума; годежни, венчални, благодарности по 40 лв.; малки обяв. 20 лева.

Аврам А. Гачев.

Урежда редакционен комитет
Гл. редактор Петко Лав. Попов
издава аген. „МЕЛПОМЕНА“.Всичко се изпраща на
адрес: Редакция вестник
„СЕВЕРНО ЕХО“
Плевен
Телефон № 63
печат, Мотячиев и синКонференцията в Техуа
и България

Победителите наложиха на победените такива договори, каквито те не само че немогат да изпълнят, но поставят победените народи в положението, да немогат свободно да упражняват своите суверенни права и да се развиват самостоятелно в стопанско и икономическо отношение.

Не мина много време, след прилагането на тия договори и в страните на победените, започнаха да се издигат решително противни гласове — гласове против великата неправда, проектирана в основата на всички договори. Обаче, всички тия гласове оставаха глас в пустиня — без значение и стойност. Напоследък на състоялия се конгрес на английските либерали в гр. Нюксал (25. XI. 921 год.)

шефа на партията г. Асквит бе произнесал една твърде блестяща реч, между което беше казал, че за стопанското възстановяване на Европа, явява се вече необходимост, да се прибегне до една корелна и окончателна ревизия на мирните договори.

Шефовете на Съглашението, макар и да беха не-примири се отначало с казаното от Асквит, отстъпиха, и резултат от това отстъпление, даде първо конференция в Кан, а сега в Генуа.

На 10 април, при стече-
ние на много представители от всички поканени народи, с изключение на Америка и Турция, по най-търже-
ствен начин, тя е била от-
крыта с приветствена реч
от Италианския министр—
председател г. Факта. След
него са говорили и пред-
ставителите на Франция и

Англия, г. г. Барту и Лойд Джордж, от които г. Брату е подчертал, че треба час по-скоро да се справи с големия въпрос, т. е. въпроса за бързо и здраво стопанско възстановяване на Европа. Г-н Л. Джордж е заявил, че ако конференцията остане безсилна за разрешението на този въпрос, не е изключена възможността, да настъпят дни на отчаяние по целата земя и пр.

На тая важна и историческа конференция, от която победените народи очакват благоприятно разрешение на много затруднителни въпроси, България се представлява от министр-председателя Ал. Стамболийски и от министра на финансите М. Турлаков. Ако съдим от това, което се пише в чуждата преса, на нашата делегация е погледнато много несериозно и за това на нея не е дадено нито едно място в разните комисии и подкомисии. И за случая, много е права

забележката на в. „Слово“, че това пренебрежение на България, която най-много отчакваше от тая конфе-
ренция се дължи само на „интервюто“ на Стамболий-
ски при тръгването му за Генуа, пред един от редак-
торите на „независимия“ в.
„Победа“, че той отива в Генуа, само да не би не-
говото отсъствие (!) другите го сметат като демон-
страция, или пък на това,
че нашите главни делегати незнай да говорят на об-
щоприетите в конферен-
цията езици.

Нам не може да не ни очудва факта, че един Лойд Джордж отива в Генуа с твърдото намерение, да на-
мери изход за стопанско-
икономическото възстано-
вяване на Европа, а шефа на нашето правителство и нашата делегация говори дето бива и небива, че той неотдава никакво значение на Генуезката конференция. — Не ли е това едно непоправимо излагане на нашата окаяна страна, пред вънкашния свет? — И можем ли ние да отчакваме лъж от Генуа, когато първия министр на България незачита интересите на своята родина?

Не! Генуезката конференция нема нищо добро да ни даде.... За нас те не се интересуват, тъй както не се интересува и Алек. Стамболийски.

С тая си несериозност, той доказва за лишен път, че води една необмислена и безогледна външна политика. Не е все едно да бъдеш в България и Генуа.

ЛИТЕРАТУРЕН ПОДЛИСНИК

Ахмед Хикмет бей.

ГРЕХЪТ на Салиха

Преведе: Райна Герова.

За двадесети път тая ве-
чер Салиха препочиташе ро-
зовото листче. Полулегала на-
дивана, тя възторжено се от-
даваше на мечтите за щастие,
което телеграмата и възве-
стваше. Мъжът ѝ, съобщаваш-
ше за пристигането си от Бейрут.
Тя виждаше в изображението
си своя скъп Мумен, на пар-
хода, който вихренно пореще-
сите води на Средиземно-
море и летеше към родния край.
Той също, верваше тя, мисли-
ше само за нея.

Бедната Салиха!

Внезапно свикървай, под-

ловдигайки се от стола си, с
с вид на жена, пропита с дж-
бока житейска мъдрост, я из-
гледа из-над очилата си и каза:

— Помни дъже, да не се хвърlesh на шията на мъжа
си и да не го целуиш, когато си дойде...

— Защо? запита Салиха.

— Та нали е рамазан? Ти би нарушула поста си с това...

— О, тогава, разбира се...

Салиха наведе с религи-
озно смирение своите големи
сини очи и отново потъна в
сладострастни мечти по въз-
вишения миг, когато мъжът

ѝ отново ще бъде в нейните пламенни обятия. И спомни си тя, за друга една такава рама занска нощ, когато за пръв път виде Мумена. Той изведен е във хърсал и та изведен е във заблуди, безумно и безгра-
нично го запади...

То беше тъжно преди че-
тири години, в рамазанска ве-
чер. Младия и красив Мумен,
то-ку що произведен е от офицер,
беше станал един от любем-
ците на баща ѝ

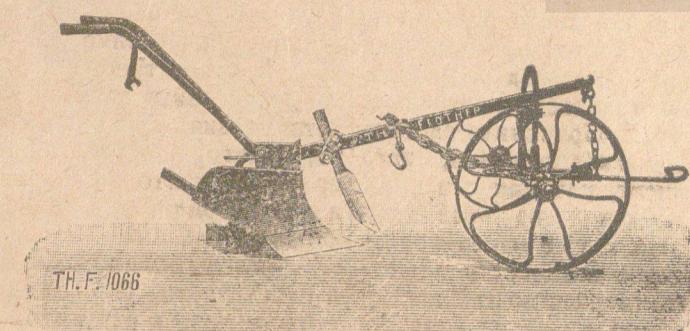
Тя си спомни: след ифга-
ра*) слугите послаха в голе-
мия салон пъсъри килими за
молитва. Прислужничките от

харема, с гъсти решетки раз-
делиха салона на две — за мъ-
жете и за харемките Синкава-
та трепетлива светлина на све-
щите, обвънти в розози вуали,

*) Вечера през време на рамазана.

Д-р ГЕОРГИ МАРИНЧЕВЪ

Нъма да приема посъщение на имения си ден 6 май.

TH.F. 1066

Съобщавам на почитаемите си клиенти, че пре-
местих машиния си склад на Сър-Пазар в собствено
 помещение (бивши притежатели Стоянов, Константинов
и К-о) до хотел Крушовене и джскарница на Ни-
кола Мутафов и моля всички стари и нови клиенти
да ме посетят и направят поръчки си, които ще
изпълня най-акуратно и на много евтина цена.

Имам в склада си готови: Една самоходка „Кайс“, един же-
лезен дарац система „Гарнет“, един комбиниран банд-
циг, неколко нови и употребявани В ЖРШАЧКИ, ЛОКОМОБИЛИ и МОТОРИ малки и големи, ЖЕТ-
ВАРКИ, СНОПОВЖРЗАЧКИ, ТРИОРИ, КУКУРУЗО-
ТРОНАЧКИ, ПОМПИ за вода, обикновени и лозар-
ски ПЛУГОВЕ, КАИШИ за вършачки и разни тех-
нически материали.

Имам на път: ДАРАЦИ за вълна, ЧЕПКАЛА за парцали, ПРЕСИ за тухли, малки НЕБЕТЧИЙСКИ МЕЛНИЦИ.

Доставям по поръчка: Всекакви машини и технически артикули от Австрия, Германия и други държави.

Цветан Холанджиев
Телефон № 107.

ПЛЕВЕНСКО ОКРЪЖНО ТРУДОВО БЮРО

Обявление № 2013

Домакинството на Окръжното Трудово бюро в гр. Пле-
вен, известява че дери да закупи по доброволно съгласие,
4000 кг. сирене нужно за поделенията на Бюрото за ме-
сяц Май т. г.

Желаещи да направят доставката да се явят най-късно
до 9 Май т. г. в 4 часа след пладне, в канцеларията на фи-
нансовите управления в Плевен и Ловеч за водене прегово-
ри и постигане съгласие с комисията за произвеждане търга.

гр. Плевен, 2 май 1922 год.

Ог Домакинството на Бюрото.

Плевенско Окръжно Трудово Бюро

Обявление № 2040

Домакинството на Окръжното Трудово бюро в град
Плевен известява, че дери да закупи по доброволно съгла-
сие 660 кубически метра дърва за приготовление храната на
трудовите групи както следва:

1) В гр. Троян 60 куб. метра дърва

2) В с. Александрово (Ловчанско) 100 куб. метра дърва

3) В с. Карап (Луковитско) 90 куб. метра дърва

4) В с. Сомовит (Никополско) 100 куб. метра дърва

Желаещите да направят доставката да се явят най-късно
до 10 май т. г., 4 часа след пладне в финансовите управ-
ления на гр. Плевен и Трян и в общиковите управления на
с. Карап, Александрово и Сомовит, за водене преговори и
постигане съгласие с комисията за произвеждане търга.

гр. Плевен, 3 май 1922 год.

От Домакинството на бюрото.

г. Плевен, 3 май 1922 год.

Домакинството на Окръжното Трудово бюро в град

Плевен известява, че дери да закупи по доброволно съгла-

сие 660 кубически метра дърва за приготовление храната на
трудовите групи както следва:

1) В гр. Троян 60 куб. метра дърва

2) В с. Александрово (Ловчанско) 100 куб. метра дърва

3) В с. Карап (Луковитско) 90 куб. метра дърва

4) В с. Сомовит (Никополско) 100 куб. метра дърва

Желаещите да направят доставката да се явят най-късно
до 10 май т. г., 4 часа след пладне в финансовите управ-
ления на гр. Плевен и Трян и в общиковите управления на
с. Карап, Александрово и Сомовит, за водене преговори и
постигане съгласие с комисията за произвеждане търга.

гр. Плевен, 3 май 1922 год.

От Домакинството на бюрото.

г. Плевен, 3 май 1922 год.

Домакинството на Окръжното Трудово бюро в град

Плевен известява, че дери да закупи по доброволно съгла-

сие 660 кубически метра дърва за приготовление храната на
трудовите групи както следва:

1) В гр. Троян 60 куб. метра дърва

2) В с. Александрово (Ловчанско) 100 куб. метра дърва

3) В с. Карап (Луковитско) 90 куб. метра дърва

4) В с. Сомовит (Никополско) 100 куб. метра дърва

Желаещите да направят доставката да се явят най-късно
до 10 май т. г., 4 часа след пладне в финансовите управ-
ления на гр. Плевен и Трян и в общиковите управления на
с. Карап, Александрово и Сомовит, за водене преговори и
постигане съгласие с комисията за произвеждане търга.

гр. Плевен, 3 май 1922 год.

От Домакинството на бюрото.

г. Плевен, 3 май 1922 год.

Домакинството на Окръжното Трудово бюро в град

Плевен известява, че дери да закупи по доброволно съгла-

сие 660 кубически метра дърва за приготовление храната на
трудовите групи както следва:

1) В гр. Троян 60 куб. метра дърва

2) В с. Александрово (Ловчанско) 100 куб. метра дърва

3) В с. Карап (Луковитско) 90 куб. метра дърва

4) В с. Сомовит (Никополско) 100 куб. метра дърва

Желаещите да направят доставката да се явят най-късно
до 10 май т. г., 4 часа след пладне в финансовите управ-
ления на гр. Плевен и Трян и в общиковите управления

Петър Думанов.

Юбилея на Елин-Пелих

Има нещо, което придаваше на досегашните празнувания на юбилеи, никаква официалност принуденост и фалшиво чествуване. Причините за това може да разбере всеки, като си помисли, кой как е искал и разпореждал да се празнува. На 6 Май т. г. е наредено да се чества двадесет и пет годишното творчество на Елин Пелих. Струва ни се, че едва ли у некого ще се почувствува оня мълчалив ропот, който изпитваха до сега мнозина, колкото се заприказва за юбилея. Защото Елин Пелих, даровития и най-малко вдигащ шум около себе си писател е една гордост за литературата и за България. За литературата, — защото като балетрист никой до сега не ни е дал толкова значителни художествени неща, а и като писател преведен на много европейски и славянски езици, е един от малкото наши избраници, чрез които можем да се наредим между културните народи, макар и да има той за нас най-последното място.

Чествуването на Елин Пелиновия юбилей предизвиква ново оценка на онова, че ние сме и колко то е значително. Неговите излезли до сега разкази, стихове и разкази от България и другаде хумористични неща имат тая особеност, че не осагрят, винаги са свежи, винаги се чегат и винаги се харесват. Неговата детска литература е манифестация на оня голем и мълчалив творчески процес, който малцина са се спирали да оценят. Всеки ме се схиляди български деца, чакат своя любим писател и неговите стихове или приказки в Светулка. Той получава, каза един негов близък, от всички места писма от тези малки читатели, които искат с него да разговарят върху всичко, що вълнува детската душа. Всички педагогий, всички ръководства за детската душа, всички онови скучни неща с които се пълни нашата педагогическа литература, всички усилия да се подскаже на детето то правилния път за неговото духовно растение са останали на заден план, защото детето иска да чете и да учи преди всичко онова, което може да му даде душата на оня поет, който разбира детската Елин-Пелих, най-честения от българските деца писател, е учител на две поколения. Щом пристигне детето списание, най-напред го четат, и то винаги с наслада, бащите и после децата. В къщи и гломи и малки едновременно

изучават смешните и весели стихове на Пелих.

А какво требва да се каже за неговите разкази, за техната поезия. Той описва небето, полето, цветята, шопите и пролетта, както рядко писатели са сторили това до днес. На всеки ден той вижда не онова, което гледа обикновения човек, а нещо друго. Той съединява тайнственото с реалното, види мото с онова, което може само да се прозре и дирчи в сенката на нещата: потасения и скрит пулс на живота. От природата той вижда само онова, които е от белезала душата им върху тяхната външност. Така той умеет да види също е белязан човека, утрината, пролетния ден, лятната нощ, въобще също е отбелязано онова разнообразие от ситуации и моменти, които той рисува. Особенното, характерното, изключителното, онова където обръща нашето внимание и което може да се помни, онова по което се различават нещата и се следи тяхното разнообразие — всичко това ни рисува Елин-Пелих в разказите си.

Елин-Пелих е от онови писатели за които до сега не е ставало дума, но вече двадесет и пет години — че не са майстори и високо даровити. С самото си появяване и до днес, той е признат от всички, обичан от всички и високо ценен. За него не е имало онови кризи, които прекарват посрещтението на писатели, до къде се нагодят към върха или търпението на публиката, той е бил винаги оригинален, силен, изненадващ със сюжети, художествени идеи, характеристики и пейзаж. Двадесет и пет години, без да бъде отричан, без да бъде подозрен в слабост, без да е представаван да работи, винаги пълен с онова богатство, което крият творческите натури, той работи, твори и дари литература ни с редки, ценни и вечни неща.

За него би трябвало да се говори и пише повече и с по-голяма загриженост и не така случайно. Това ще направят писателите и почетателите му в София. Нам ще бъде достатъчно, ако можем с пълна откровеност и любов към Елин-Пелих да кажем на нашето общество, че неговия двадесет и пет годишен юбилей е и наш празник, празник на българската литература и култура и заедно с това да засвидетелствува нашата обич към високо даровития писател.

вот, дишане и гласове замираха... Стамбул се отдаваше на сън.

Внезапно от далечно се дочу често, дрезгаво биене на барабан: „дан, дан, дадан!“ Султанският патраул прави смена.

Салиха, изполлашена раздруса сънната си глаза и потърка очи. Тягосно настроение беше обзело целата стая. Струваше ѝ се, че парада никога нема да пристигне. А пък и до утре, когато най-пък ще види своят мъж, има още така много да се чака.

След тригодишното отствие, Мумен се връща от Бейрут с големо повишение. Тя още тогава искаше да го приложи, но той намери за разумно, да я остави при майка си, защото върваше, че тя не ще може да удържи далечното и уморително пътуване. Освен това, Мумен мислише да престои само една година там.

Часовете минаваха в дълбока тишина. Тя стана пак да подреди нещата на мъжа си. И тъкмо привършваше, прислужницата дойде да я повика за полунощната рамазанска за куска. Салиха отказа и отново легна. И стори и се пак, че вижда пред себе си, на яве, мъжа си, в мундир, висок и строен, с черни хубави мустачки. Очите му гореха като памук... В ушите ѝ дори звучеше шумът на сабята му... Тя притисна страсно към себе си копринената възглавница, защото възглавницата, за цедула я лудо, вместо скъпoto видение и над огненият поглед, замъглян от страсти и любов, се разгърна булото на сладкия сън...

Призори, глух и продължителен парадоцен сигнал я накара да се събуди веднага.

Свещата дрогаряше и пръжкаше мяка светлина из полу-

в наше размири време се каши нема културни и благородни дела. Всички са обзети от много грижи и много страсти. Да не забравяме все пак душа, която дължим на един от нашите редки труженици, който ни е дал само красиво и възвишеното, а тези две неща раждат доброто. Той разбогати години на ред за нас, за нашите деца и за културното превъзмогване на България. Ако има съзнание за сторената велика и неу值得一на заслуга, която даровития дава на своя народ, дължни сме да почетем това чувствуване съвсем сърдечно.

Баснали. Те същ между народът — там те ще продължат свое то дело, да служат верно на научната мисъл, те не позволяват да се погази традиционата автономия на едничкия университет. Те смело и с достоинство поеха борбата поведена от мракът и неземество то. И въпреки опитите на днешните властници, да всят смути и разедини във душите на борците, те не се подадоха и стоят твърдо на своите позиции. Защото професорите знаят, че веднаж отстъпили от борбата и допустната да се погази университетската автономия, ще бъдат жестоко осъдени от обществото, което днес им изказва своите симпатии и дава своята подкрепа. Но за да извадят борбата до пълна победа, професорите се нудят от пълната морална и материална подкрепа на обществото. Без средства борбата е немилата, защото професорите ще занемогнат при наличността на днешните трудни условия на живот и ще бъдат принудени да капитулират. Ще допустим просветения български гражданин победата на мракът над светлината, реакцията на свободата? — Никога. Но затова пък нека всекой гражданин изложи достойно своя културен дълг.

Обичаме да верваме, че Плевенското гражданство не ще остане назад, а ще изпълни, като даде своя морална, а най-вече материална подкрепа на борящите се професори за автономните права на университета. Плевенското гражданство не ще изостави тия, които до вчера то се сгърчаха да слуша полуплярните им беседи, от които то черпише поука и познания.

Плевенци! Подкрепете борците за светлина и с това целя културата на България.

И ТУК ПРОПАДНАХА! В неделя на 30 април тукашното д-во на Запасните офицери има събрание за избиране на делегати за предстоящия IV конгрес на Зап. офицери, който ще се състои на 28 Май в София. По този случай една група дружини запасни офицери, предвождани от г. Г. Червенкова, се явиха в събранието, с намерение да образуваат болшевество и да изберат свои хора, деликати за конгреса, който по една щастлива случайност се възлага на дружинския конгрес. Обаче, черна котка и мина път — бе едно големо меншество и листата на техните делегати пропадна. Избраха се: Хр. Нерезов зап. полковник, Иван Петров зап. полковник, М. Тодоров зап. полковник, Ал. Пиронков зап. капитан, Ал. Милковски зап. капитан, Марин Костов зап. капитан, Ив. Миндилников зап. подпоручик и Тодор Хр. Алексев, зап. подпоручик.

ЕДВАМОТ СКОРО военната музика почна да свири и в градината. Чие нареждане е това не знаем, но то прави добро впечатление на гражданите. Шом музиката се издържа по

тъмната стая. Тя спре поглед върху портрета на Мумен, поставен над леглото ѝ, поназдигна се и с ново сърдечно влече, се долепи до неговите устни...

Салиха привършваше обедната си молитва, когато шум на карета и радостни викове се чуха отдолу. Като се стреда тя се спусна по стълбата и се от площадата, пред първия етаж видя Мумен... Най-после той беше пред нея — сгронен, красив и любещ. Сърдцето и лудо за тутпя. Мумен ѝ се усмихна и простря отдалеко ръце към нея. Тя затвори очи и се хвърли в обятията му. Той я пригисна силно към себе си, и впиха се устни в устни, в дълга, сърдечна и безумна целулка...

Старат свекрва изтръпна от изумление:

— Алаах, прости!... — извика тя и закри очите си.

бюджет, всеки има право да я слуша поне два пъти на седмицата. Това наредене, от дето и да изхожда то, застужава похвала. Защото, право да си кажем, у всички се беше сложило убежданието че тя е музика на клуба „Яко Забунов“. А нали срещу тия поядки се възмущавахме едно време, че тя свири само на офицерите?

ЗА СВЕДЕНИЕ НА ДРУЖБАТА. Бивши кундурадци в Троян, Цанко Пеевски е назначен счетоводител в окръжния затвор. От там той беше уволнен като директор на затвора, защото съди възбуди и сега се води от един член на съдия следствие за рушет и злоупотребление със службата за облаги. Пс-рано същия като Фелдфел беше съден и от военния съд тук за присъоване на казионни вещи.

КНИЖНИНА. Тези дни излиза от печат книгата Разговор с Мъртвача — повест от младата писателка Райна Герова. Изданието е красива книга, издадена на книгоиздателство „Пробуждане“ и ще доставя от редакцията, от всяка столични книжарници и авторката — Самоков.

ГРАЖДАНСКИ КОМИТЕТ. По поканата на Софийски Граждански комитет на културно просветните организации за подкрепа на Фонда „Автономия на Университета“, в града се образува клон от то комитет. В управителния комитет на клона влизат г. г. Андрея Башев председател; д-р В. Урманов и Ал. Милковски подпредседатели и Георги И. Георгиев и Петър А. Монов секретари. Целта на този комитет е, да подкрепи морално материали професорите които съдят в борба за университетската автономия. За справки, отнесе се до г. Ал. Милковски — адвокат, касиер на комитета.

ВАЖНО ЗА ЗЕМЛЕДЕЛЦИ. ПРОДАВАМ на износ цена една нива, находяща се землището на с. Турски Тръстеник, Никополско от 250 дка и една малка употребена варшачка. Споразумение: Ив. В. Мечко Тръстеник.

ПРОДАВА СЕ: 1) Къща с двор и место 730 к. м. в гр. Плевен IV квартал улица боршови № 2) Американско лозе около 10 декара и нива 30 дка в местността „Текиски оман“ съседи на Христово бранице.

Споразумение: Хр. Гарифов.

ИЗВЕСТИЕ. Който по

даде в ръцете на властта цето Кръстю Озаров от Дзе Магли за откарване на Русенското Градоначалство, получи добро възнаграждение.

КООПЕРАЦИЯ „МИР“ В ГР. ПЛЕВЕН.

Покана.

Поканват се действителните членове на кооператор да се явят на извънредно общо събрание, в кооперацията в гр. Плевен на 14 май 1922 г. в 9 часа пред обед с дневен ред:

Взимане решение за ликвидиране на кооперацията.

Избиране ликвидатори и освобождаване на управителния и контролния съвети за през изтеклото време от отговорност.

В случаи, че на 14 май не се явят изискуемите членове, събранието се отлага за 21 май същата година с дневен ред, без друга покана.

от УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ